

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010447
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. mája 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

G. Z.
nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., N. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/24/2014-16 zo dňa 24.04.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

G. Z. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 18.01.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 16.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Tos/62/2013 zo dňa 11.06.2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. vo výmere 14 mesiacov. Predpokladané ukončenie výkonu trestu je dňa 07.03.2015.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/24/2014-16 zo dňa 24.04.2014 bol návrh odsúdeného o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že podľa hodnotenia z výkonu trestu odňatia slobody tento plní svoj účel a vo výkone trestu preukázal dostatočnú snahu o nápravu a o resocializáciu. Okresný súd Trenčíne neprihliadol dostatočne na všetky okolnosti pri rozhodovaní o jeho podmienéne prepustení. Nikdy nebol odsúdený za násilnú trestnú činnosť a jeho nebezpečnosť pre spoločnosť je nulová. Chce zmeniť svoj postoj k životu a prioritou pre neho je jeho rodina a priateľka. Taktiež podľa jeho názoru senát okresného súdu ani prokurátor neboli dostatočne oboznámení s obsahom spisu a jeho hodnotenia, pretože záverom hodnotenia je uvedené, že je odporúčané podmienéne ho prepustiť na slobodu s dohľadom. Poukázal na to, že bola nesprávne hodnotená jeho trestná minulosť, pretože v rozhodovaní o podmienéne prepustení je predovšetkým potrebné hodnotiť stav prevýchovy odsúdeného. Žiadal preto, aby krajský súd znova prehodnotil záver súdu prvého stupňa a zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil na znovurozhodnutie senátu Okresného súdu Trenčín.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu, ale najmä z hodnotenia na odsúdeného vyplynulo, že tento svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody a postojom k trestnej činnosti prejavuje snahu po zmene svojho doterajšieho spôsobu života. Na druhej strane však resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Záverom sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča sa podmiennečné prepustenie s dohľadom. Krajský súd pri skúmaní podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa nestotožnil s jeho námietkami. Predovšetkým nie je pravdou, že sa nemá prihliadať na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť. Veď práve táto bola dôvodom pre jeho zaradenie pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd pritom má dôvodné pochybnosti, pokiaľ výkon trestu u odsúdeného iba čiastočne plní svoj účel, či tento účel bude dosiahnutý aj jeho podmiennečným prepustením z výkonu trestu. Na prevýchovu odsúdeného už totiž v minulosti bolo pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody a napriek tomu po krátkom pobyte na slobode sa opätovne dopustil trestnej činnosti. V tomto smere podľa názoru krajského súdu osoba obvineného nedáva žiadne záruky, že by účel trestu spočívajúci v prevýchove odsúdeného mohol byť dosiahnutý aj na slobode jeho podmiennečným prepustením.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel potom krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a túto potom v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.